

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

பூதத்தாழ்வார் அருளிச்செய்த
இரண்டாம் திருவந்தாதி

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

இரண்டாம் திருவந்தாதி

தனியன்

என் பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன் அமுதா *
அன்பே தகளி அளித்தானை *
நன் புகழ் சேர் சீதத்தார் முத்துக்கள் சேரும் *
கடல் மல்லைப் பூதத்தார் பொன் அம் கழல்

‡ அன்பே தகளியா *
ஆர்வமே நெய் ஆக *
இன்புருகு சிந்தை இடு திரியா *
நன்புருகி ஞானச் சுடர் விளக்கேற்றினேன் *
நாரணற்கு *
ஞானத் தமிழ் புரிந்த நான் || 1 ||

ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து *
நாரணன் தன் நாமங்கள் *
தானத்தால் மற்றவன் பேர் சாற்றினால் *
வானத்தணி அமரர் *
ஆக்குவிக்கும் அஃதன்றே *
நங்கள் பணி அமரர் கோமான் பரிசு || 2 ||

பரிசு நறு மலரால் *
பாற்கடலான் பாதம் *
புரிவார் புகப் பெறுவர் போலாம் *

புரிவார்கள் தொல் அமரர் கேள்வித் *
துலங்கொளி சேர் தோற்றத்து *
நல் அமரர் கோமான் நகர் || 3 ||

நகர் இழைத்து நித்திலத்து *
நாள் மலர் கொண்டு *
ஆங்கே திகழும் அணி வயிரம் சேர்த்து *
நிகர் இல்லாப் பைங்கமலம் ஏந்திப் *
பணிந்தேன் பனி மலரான் *
அங்கம் வலம் கொண்டான் அடி || 4 ||

அடி மூன்றில் இவ் உலகம் *
அன்றளந்தாய் போலும் *
அடி மூன்றிரந்தவனி கொண்டாய் *
படி நின்ற நீர் ஓத மேனி *
நெடுமாலே *
நின் அடியை யார் ஓத வல்லார் அறிந்து || 5 ||

அறிந்தைந்தும் உள் அடக்கி *
ஆய் மலர் கொண்டு *
ஆர்வம் செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே *
அறிந்தவன் தன் பேர் ஓதி ஏத்தும் *
பெரும் தவத்தோர் காண்பரே *
கார் ஓத வண்ணன் கழல் || 6 ||

கழல் எடுத்து வாய் மடித்துக் *
கண் சுழன்று *
மாற்றார் அழல் எடுத்த சிந்தையராய் அஞ்ச *
தழல் எடுத்த போர் ஆழி ஏந்தினான் *

பொன் மலர்ச் சேவடியை *
ஓர் ஆழி நெஞ்சே ! உகந்து || 7 ||

உகந்துன்னை வாங்கி *
ஒளி நிறம் கொள் கொங்கை *
அகம் குளிர உண் என்றாள் ஆவி *
உகந்து முலை உண்பாய் போலே *
முனிந்துண்டாய் *
நீயும் அலை பண்பால் ஆனமையால் அன்று || 8 ||

அன்றது கண்டஞ்சாத *
ஆய்ச்சி உனக்கிரங்கி *
நின்று முலை தந்த இந் நீர்மைக்கு *
அன்று வரன் முறையால் நீ அளந்த *
மா கடல் சூழ் ஞாலம் *
பெரு முறையால் எய்துமோ பேர்த்து || 9 ||

பேர்த்தனை *
மா சகடம் பிள்ளை ஆய் *
மண் இரந்து காத்தனை *
பல் உயிரும் காவலனே *
ஏத்திய நா உடையேன் பூ உடையேன் *
நின் உள்ளி நின்றமையால் *
கா அடியேன் பட்ட கடை || 10 ||

கடை நின்றமரர் *
கழல் தொழுது *
நாளும் இடை நின்ற இன்பத்தர் ஆவர் *
புடை நின்ற நீர் ஓத மேனி *

நெடுமாலே *

நின் அடியை ஆர் ஓத வல்லார் அவர் || 11 ||

அவர் இவர் என்றில்லை *

அரவணையான் பாதம் *

எவர் வணங்கி ஏத்தாதார் எண்ணில் *

பலரும் செழும் கதிரோன் ஒண் மலரோன் *

கண்ணுதலோன் அன்றே *

தொழும் தகையார் நாளும் தொடர்ந்து || 12 ||

தொடர் எடுத்த மால் யானை *

சூழ் கயம் புக்கஞ்சிப் *

படர் எடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு *

அன்றிடர் அடுக்க ஆழியான் *

பாதம் பணிந்தன்றே *

வானவர் கோன் பாழி தான் எய்திற்றுப் பண்டு || 13 ||

பண்டிப் பெரும் பதியை ஆக்கி *

பழி பாவம் கொண்டு *

இங்கு வாழ்வாரைக் கூறாதே *

எண் திசையும் பேர்த்த கரம் நான்குடையான் *

பேர் ஓதிப் பேதைகாள் *

தீர்த்தகரர் ஆமின் திரிந்து || 14 ||

திரிந்தது வெம் சமத்துத் *

தேர் கடவி *

அன்று பிரிந்தது சீதையை மான் பின் போய் *

புரிந்ததுவும் கண் பள்ளி கொள்ள *

அழகியதே *

நாகத்தின் தண் பள்ளி கொள்வான் தனக்கு || 15 ||

தனக்கடிமை பட்டது *

தான் அறியான் ஏலும் *

மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை *

வனத்திடரை ஏரியாம் வண்ணம் *

இயற்றும் இது அல்லால் *

மாரி யார் பெய்கிற்பார் மற்று || 16 ||

மற்றார் இயல் ஆவார் *

வானவர் கோன் மா மலரோன் *

சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை *

ஒற்றைப் பிறை இருந்த *

செஞ்சடையான் பின் சென்று *

மாலைக் குறை இரந்து தான் முடித்தான் கொண்டு || 17 ||

கொண்டதுலகம் *

குறள் உருவாய்க் கோள் அரியாய் *

ஒண் திறலோன் மார்வத்துகிர் வைத்தது *

உண்டதுவும் தான் கடந்த ஏழ் உலகே *

தாமரைக் கண் மால் ஒரு நாள் *

வான் கடந்தான் செய்த வழக்கு || 18 ||

வழக்கன்று கண்டாய் *

வலி சகடம் செற்றாய் *

வழக்கென்று நீ மதிக்க வேண்டா *

குழக் கன்று தீ விளவின் காய்க்கெறிந்த *

தீமை திருமாலே *
பார் விளங்கச் செய்தாய் பழி || 19 ||

பழி பாவம் கை அகற்றிப் *
பல் காலும் நின்னை *
வழி வாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ *
வழு இன்றி நாரணந் தன் நாமங்கள் *
நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும் *
காரணங்கள் தாம் உடையார் தாம் || 20 ||

தாம் உளரே *
தம் உள்ளம் உள் உளதே *
தாமரையின் பூ உளதே *
ஏத்தும் பொழுதுண்டே *
வாமன் திரு மருவு *
தாள் மருவு சென்னியரே *
செவ்வே அரு நரகம் சேர்வதரிது || 21 ||

அரியதெளிதாகும் *
ஆற்றலால் மாற்றிப் *
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால் *
கரியதோர் வெண் கோட்டு மால் யானை *
வென்று முடித்தன்றே *
தண் கோட்டு மா மலரால் தாழ்ந்து || 22 ||

தாழ்ந்து வரம் கொண்டு *
தக்க வகைகளால் *
வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும் *
தாழ்ந்த விளங்கனிக்குக் *

கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய் *
ஞாலம் அளந்தடிக் கீழ்க் கொண்ட அவன் || 23 ||

அவன் கண்டாய் நல் நெஞ்சே ! *
ஆர் அருளும் கேடும் *
அவன் கண்டாய் ஐம் புலனாய் நின்றான் *
அவன் கண்டாய் காற்றுத் தீ நீர் வான் *
கரு வரை மண் கார் ஓதச் *
சீற்றத் தீ ஆவானும் சென்று || 24 ||

சென்றதிலங்கை மேல் *
செவ்வே தன் சீற்றத்தால் *
கொன்றதிராவணனைக் கூறுங்கால் *
நின்றதுவும் வேய் ஓங்கு தண் சாரல் *
வேங்கடமே *
விண்ணவர் தம் வாய் ஓங்கு தொல் புகழான் வந்து || 25 ||

வந்தித்தவனை *
வழி நின்ற ஐம் பூதம் *
ஐந்தும் அகத்தடக்கி ஆர்வமாய் *
உந்திப் படி அமரர் வேலையான் *
பண்டமரர்க்கீந்த *
படி அமரர் வாழும் பதி || 26 ||

பதி அமைந்து நாடிப் *
பருத்தெழுந்த சிந்தை *
மதி உரிஞ்சி வான் முகடு நோக்கி *
கதி மிகுத்தம் கோல் தேடி ஓடும் *

கொழுந்ததே போன்றதே *
மால் தேடி ஓடும் மனம் || 27 ||

மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான் *
மா கடலான் *
மற்றும் நினைப்பரிய நீள் அரங்கத்துள்ளான் *
எனைப் பலரும் தேவாதி தேவன் *
எனப்படுவான் *
முன் ஒரு நாள் மா வாய் பிளந்த மகன் || 28 ||

மகனாகக் கொண்டெடுத்தாள் *
மாண்பாய கொங்கை *
அகன் ஆர உண்பன் என்றுண்டு *
மகனைத் தாய் தேறாத வண்ணம் *
திருத்தினாய் *
தென் இலங்கை நீறாக எய்தழித்தாய் நீ || 29 ||

நீ அன்றுலகளந்தாய் *
நீண்ட திருமாலே *
நீ அன்றுலகிடந்தாய் என்பரால் *
நீ அன்று கார் ஓதம் முன் கடைந்து *
பின் அடைத்தாய் மா கடலை *
பேர் ஓத மேனிப் பிரான் || 30 ||

பிரான் என்று நாளும் *
பெரும் புலரி என்றும் *
குரா நற்செழும் போது கொண்டு *
வராகத்தணி உருவன் *

பாதம் பணியும் அவர் கண்டீர் *
மணி உருவம் காண்பார் மகிழ்ந்து || 31 ||

மகிழ்ந்தது சிந்தை *
திருமாலே *
மற்றும் மகிழ்ந்தது *
உன் பாதமே போற்றி *
மகிழ்ந்தது அழல் ஆழி சங்கம் *
அவை பாடி ஆடும் *
தொழில் ஆகம் சூழ்ந்து துணிந்து || 32 ||

துணிந்தது சிந்தை *
துழாய் அலங்கல் *
அங்கம் அணிந்தவன் பேர் உள்ளத்துப் பல்கால் *
பணிந்ததுவும் வேய் பிறங்கு சாரல் *
விறல் வேங்கடவனையே *
வாய் திறங்கள் சொல்லும் வகை || 33 ||

வகையால் அவனி *
இரந்தளந்தாய் பாதம் *
புகையால் நறு மலரால் முன்னே *
மிக வாய்ந்த அன்பாக்கி ஏத்தி *
அடிமைப் பட்டேன் உனக்கு *
என் பாக்கியத்தால் இனி || 34 ||

இனிதென்பர் காமம் *
அதனிலும் ஆற்ற *
இனிதென்பர் தண்ணீரும் எந்தாய் *
இனிதென்று காமநீர் வேளாது *

நின் பெருமை வேட்பர் ஏல் *
சேம நீர் ஆகும் சிறிது || 35 ||

சிறியார் பெருமை *
சிறிதின் கண் எய்தும் *
அறியாரும் தாம் அறியார் ஆவர் *
அறியாமை மண் கொண்டு மண் உண்டு *
மண் உமிழ்ந்த மாயன் என்று *
எண் கொண்டென் நெஞ்சே ! இரு || 36 ||

இருந் தண் கமலத்து *
இரு மலரின் உள்ளே *
திருந்து திசை முகனைத் தந்தாய் *
பொருந்திய நின் பாதங்கள் ஏத்திப் *
பணியா ஏல் *
பல் பிறப்பும் ஏதங்கள் எல்லாம் எமக்கு || 37 ||

எமக்கென்றிரு நிதியம் *
ஏமாந்திராதே *
தமக்கென்றும் சார்வம் அறிந்து *
நமக்கென்றும் மாதவனே என்னும் *
மனம் படைத்து *
மற்றவன் பேர் ஓதுவதே நாவினால் ஓத்து || 38 ||

ஓத்தின் பொருள் முடிவும் இத்தனையே *
உத்தமன் பேர் ஏத்தும் *
திறம் அறிமின் ஏழைகள் *
ஓத்தனை வல்லீர் ஏல் நன்று *

அதனை மாட்டிர் ஏல் *
மாதவன் பேர் சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு || 39 ||

சுருக்காக வாங்கிச் *
சுலாவி நின்று *
ஐயார் நெருக்கா முன் நீர் நினைமின் கண்டிர் *
திருப் பொலிந்த ஆகத்தான் *
பாதம் அறிந்தும் அறியாத *
போகத்தால் இல்லை பொருள் || 40 ||

பொருளால் அமர் உலகம் *
புக்கியலல் ஆகாது *
அருளால் அறம் அருளும் அன்றே *
அருளாலே மா மறையோர்க்கீந்த *
மணிவண்ணன் பாதமே *
நீ மறவேல் நெஞ்சே ! நினை || 41 ||

நினைப்பன் திருமாலை *
நீண்ட தோள் காண *
நினைப்பார் பிறப்பொன்றும் நேரார் *
மனைப்பால் பிறந்தார் பிறந்தெய்தும் *
பேர் இன்பம் எல்லாம் *
துறந்தார் தொழுதாரத் தோள் || 42 ||

தோள் இரண்டெட்டேழும் *
மூன்றும் முடி அனைத்தும் *
தாள் இரண்டும் வீழச் சரம் துரந்தான் *
தாள் இரண்டும் ஆர் தொழுவார் *

பாதம் அவை தொழுவதன்றே *
என் சீர் கெழு தோள் செய்யும் சிறப்பு || 43 ||

சிறந்தார்க்கெழு துணையாம் *
செங்கண் மால் நாமம் *
மறந்தாரை மானிடமா வையேன் *
அறம் தாங்கும் மாதவனே என்னும் *
மனம் படைத்து *
மற்றவன் பேர் ஓதுவதே நாவினால் உள்ளு || 44 ||

உளதென்றிறுமாவார் *
உண்டில்லை என்று *
தளர்தல் அதன் அருகும் சாரார் *
அளவரிய வேதத்தான் வேங்கடத்தான் *
விண்ணோர் முடி தோயும் *
பாதத்தான் பாதம் பயின்று || 45 ||

பயின்றதரங்கம் திருக்கோட்டி *
பன்னாள் பயின்றதுவும் *
வேங்கடமே பன்னாள் *
பயின்றதணி திகழும் சோலை *
அணி நீர் மலையே *
மணி திகழும் வண் தடக்கை மால் || 46 ||

மாலை அரி உருவன் *
பாதமலர் அணிந்து *
காலை தொழுதெழுமின் கைகோலி *
ஞாலம் அளந்திடந்துண்டுமிழ்ந்த *

அண்ணலை மற்றல்லால் *
உளம் கிடந்த ஆற்றால் உணர்ந்து || 47 ||

உணர்ந்தாய் மறை நான்கும் *
ஓதினாய் நீதி *
மணந்தாய் மலர் மகள் தோள் மாலே ! *
மணந்தாய் போய் வேய் இரும் சாரல் *
வியல் இரு ஞாலம் சூழ் *
மா இருஞ்சோலை மலை || 48 ||

மலை ஏழும் *
மா நிலங்கள் ஏழும் அதிர *
குலை சூழ் குரை கடல்கள் ஏழும் *
முலை சூழ்ந்த நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை *
நவின்றுண்ட நாவன் என்று *
அஞ்சாதென் நெஞ்சே ! அழை || 49 ||

அழைப்பன் திருமாலை *
ஆங்கவர்கள் சொன்ன *
பிழைப்பில் பெரும் பெயரே பேசி *
இழைப்பரிய ஆயவனே ! யாதவனே ! *
என்றவனை யார் முகப்பும் *
மாயவனே என்று மதித்து || 50 ||

மதிக் கண்டாய் நெஞ்சே ! *
மணிவண்ணன் பாதம் *
மதிக் கண்டாய் மற்றவன் பேர் தன்னை *
மதிக் கண்டாய் பேர் ஆழி நின்று *

பெயர்ந்து கடல் கடைந்த *
நீர் ஆழி வண்ணன் நிறம் || 51 ||

நிறம் கரியன் *
செய்ய நெடு மலராள் மார்வன் *
அறம் பெரியன் ஆர் அதறிவார் *
மறம் புரிந்த வாள் அரக்கன் போல்வானை *
வானவர் கோன் தானத்து *
நீள் இருக்கைக்குய்த்தான் நெறி || 52 ||

நெறியார் குழல் கற்றை *
முன் நின்று பின் தாழ்ந்து *
அறியாதிளங்கிரி என்றெண்ணி *
பிறியாது பூங்கொடிக்கள் வைகும் *
பொரு புனல் குன்றென்றும் *
வேங்கடமே யாம் விரும்பும் வெற்பு || 53 ||

வெற்பென்றிருஞ்சோலை *
வேங்கடம் என்றிவ் இரண்டும் *
நிற்பென்று நீ மதிக்கும் நீர்மை போல் *
நிற்பென்று உளம் கோயில் *
உள்ளம் வைத்துள்ளினேன் *
வெள்ளத்திளங்கோயில் கைவிடேல் என்று || 54 ||

என்றும் மறந்தறியேன் *
ஏழ் பிறப்பும் எப்பொழுதும் *
நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால் *
வென்றி அடல் ஆழி கொண்ட *

அறிவனே *

இன்பக் கடல் ஆழி நீ அருளிக் காண் || 55 ||

காணக் கழி காதல் *

கை மிக்குக் காட்டினால் *

நாணப் படும் என்றால் நாணுமே *

பேணிக் கரு மாலைப் *

பொன் மேனி காட்டாமுன் காட்டும் *

திருமாலை நங்கள் திரு || 56 ||

திருமங்கை நின்றருளும் *

தெய்வம் நா வாழ்த்தும் *

கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர் *

உரிமையால் ஏத்தினோம் பாதம் *

இருந் தடக்கை எந்தை பேர் *

நால் திசையும் கேட்டீரே நாம் || 57 ||

நாம் பெற்ற நன்மையும் *

நா மங்கை நன்னெஞ்சத்து *

ஓம்பிருந்தெம்மை ஓதுவித்து *

வேம்பின் பொருள் நீர்மை ஆயினும் *

பொன் ஆழி பாடென்று *

அருள் நீர்மை தந்த அருள் || 58 ||

அருள் புரிந்த சிந்தை *

அடியார் மேல் வைத்து *

பொருள் தெரிந்து காண் குற்ற அப்போது *

இருள் திரிந்து நோக்கினேன் நோக்கி *

நினைந்தேன் அதொண் கமலம் *
ஓக்கினேன் என்னையும் அங்கோர்ந்து || 59 ||

ஓர் உருவன் அல்லை *
ஒளி உருவம் நின் உருவம் *
ஈர் உருவன் என்பர் இரு நிலத்தோர் *
ஓர் உருவம் ஆதியாம் வண்ணம் *
அறிந்தார் அவர் கண்டீர் *
நீதியால் மண் காப்பார் நின்று || 60 ||

நின்றதோர் பாதம் *
நிலம் புதைப்ப *
நீண்ட தோள் சென்றளந்ததென்பர் திசை எல்லாம் *
அன்று கரு மாணியாய் இரந்த *
கள்வனே *
உன்னைப் பிரமாணித்தார் பெற்ற பேறு || 61 ||

பேறொன்று முன் அறியேன் *
பெற்றறியேன் பேதைமையால் *
மாறென்று சொல்லி வணங்கினேன் *
ஏறின் பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப் *
பெண் நசையின் பின் போய் *
எருத்திறுத்த நல் ஆயர் ஏறு || 62 ||

ஏறேழும் *
வென்றடர்த்த எந்தை *
எரி உருவத்தேறேறிப் *
பட்ட இடு சாபம் *
பாறேறி உண்டதலை வாய் நிறையக் *

கோட்டம் கை ஒண் குருதி *
கண்ட பொருள் சொல்லின் கதை || 63 ||

கதையும் பெரும் பொருளும் கண்ணா ! *
நின் பேரே இதயம் *
இருந்தவையே ஏத்தில் *
கதையும் திருமொழியாய் *
நின்ற திருமாலே *
உன்னைப் பரு மொழியால் காணப் பணி || 64 ||

பணிந்தேன் திருமேனி *
பைங்கமலம் கையால் *
அணிந்தேன் உன் சேவடி மேல் அன்பாய் *
துணிந்தேன் புரிந்தேத்தி *
உன்னைப் புகல் இடம் பார்த்து *
ஆங்கே இருந்தேத்தி வாழும் இது || 65 ||

இது கண்டாய் நன்னெஞ்சே ! *
இப் பிறவி ஆவது *
இது கண்டாய் எல்லாம் நாம் உற்றது *
இது கண்டாய் நாரணன் பேர் ஓதி *
நரகத்தருகணையா *
காரணமும் வல்லையேல் காண் || 66 ||

கண்டேன் திருமேனி *
யான் கனவில் *
ஆங்கவன் கைக் கண்டேன் *
கனலும் சுடர் ஆழி கண்டேன் *
உறு நோய் வினை இரண்டும் *

ஓட்டு வித்து *

பின்னும் மறு நோய் செறுவான் வலி || 67 ||

வலி மிக்க வாள் எயிற்று *

வாள் அவுணர் மாள *

வலி மிக்க வாள் வரை மத்தாக *

வலி மிக்க வாள் நாகம் சுற்றி *

மறுகக் கடல் கடைந்தான் *

கோள் நாகம் கொம்பொசித்த கோ || 68 ||

கோ ஆகி *

மா நிலம் காத்து *

நம் கண் முகப்பே *

மா ஏகிச் செல்கின்ற மன்னவரும் *

பூ வேகும் செங்கமல நாபியான் *

சேவடிக்கே ஏழ் பிறப்பும் *

தண் கமல மேய்ந்தார் தமர் || 69 ||

தமர் உள்ளம் தஞ்சை *

தலை அரங்கம் தண் கால் *

தமர் உள்ளும் தண் பொருப்பு வேலை *

தமர் உள்ளும் மா மல்லை கோவல் *

மதிட்குடந்தை என்பரே *

ஏ வல்ல எந்தைக்கிடம் || 70 ||

இடங்கை வலம்புரி நின்றார்ப்ப *

எரி கான்றடங்கார் *

ஓடுங்குவித்ததாழி *

விடம் காலும் தீ வாய் அரவணை மேல் தோன்றல் *

திசை அளப்பான் *

பூ ஆர் அடி நிமிர்த்த போது || 71 ||

போதறிந்து வானரங்கள் *

பூஞ்சுனை புக்கு *

ஆங்கலர்ந்த போதறிந்து கொண்டேத்தும் போது *

உள்ளம் போது மணி வேங்கடவன் *

மலர் அடிக்கே செல்ல *

அணி வேங்கடவன் பேர் ஆய்ந்து || 72 ||

ஆய்ந்துரைப்பன் ஆயிரம் பேர் *

ஆதி நடு அந்திவாய் *

வாய்ந்த மலர் தூவி வைகலும் *

ஏய்ந்த பிறைக் கோட்டுச் *

செங்கண் கரி விடுத்த பெம்மான் *

இறைக்காட்படத் துணிந்த யான் || 73 ||

யானே தவம் செய்தேன் *

ஏழ் பிறப்பும் எப்பொழுதும் *

யானே தவம் உடையேன் எம் பெருமான் *

யானே இருந் தமிழ் நன்மாலை *

இணை அடிக்கே சொன்னேன் *

பெருந் தமிழன் நல்லேன் பெரிது || 74 ||

பெருகு மத வேழம் *

மாப் பிடிக்கு முன் நின்று *

இரு கண் இள மூங்கில் வாங்கி *

அருகிருந்த தேன் கலந்து நீட்டும் *

திரு வேங்கடம் கண்டீர் *
வான் கலந்த வண்ணன் வரை || 75 ||

வரைச் சந்தனக் குழம்பும் *
வான் கலனும் பட்டும் *
விரைப் பொலிந்த வெண் மல்லிகையும் நிரைத்துக் கொண்டு *
ஆதிக்கண் நின்ற *
அறிவன் அடி இணையே *
ஓதிப் பணிவதுறும் || 76 ||

உறும் கண்டாய் நன்னெஞ்சே ! *
உத்தமன் நற் பாதம் *
உறும் கண்டாய் ஒண் கமலம் தன்னால் *
உறும் கண்டாய் ஏத்திப் பணிந்தவன் பேர் *
ஈர் ஐஞ்ஞாறெப்பொழுதும் *
சாற்றி உரைத்தல் தவம் || 77 ||

தவம் செய்து *
நான் முகனே பெற்றான் *
தரணி நிவந்தளப்ப *
நீட்டிய பொற் பாதம் *
சிவந்த தன் கை அனைத்தும் *
ஆரக் கழுவினான் *
கங்கை நீர் பெய்தனைத்துப் பேர் மொழிந்து பின் || 78 ||

பின் நின்று *
தாய் இரப்பக் கேளான் *
பெரும் பணைத் தோள் முன் நின்று *
தான் இரப்பாள் மொய்ம் மலராள் *

சொல் நின்ற தோள் நலத்தான் *
நேர் இல்லாத் தோன்றல் *
அவன் அளந்த நீள் நிலம் தான் அத்தனைக்கும் நேர் || 79 ||

நேர்ந்தேன் அடிமை *
நினைந்தேன் அதொண் கமலம் *
ஆர்ந்தேன் உன் சேவடி மேல் அன்பாய் *
ஆர்ந்த அடிக் கோலம் *
கண்டவர்க்கென் கொலோ *
முன்னைப் படிக் கோலம் கண்ட பகல் || 80 ||

பகல் கண்டேன் *
நாரணனைக் கண்டேன் *
கனவில் மிகக் கண்டேன் *
மீண்டவனை மெய்யே மிகக் கண்டேன் *
ஊன் திகழும் நேமி *
ஒளி திகழும் சேவடியான் *
வான் திகழும் சோதி வடிவு || 81 ||

வடிக் கோல வாள் நெடுங்கண் *
மா மலராள *
செவ்விப் படிக் கோலம் கண்டகலாள் பல் நாள் *
அடிக்கோலி ஞாலத்தாள் *
பின்னும் நலம் புரிந்ததென் கொலோ *
கோலத்தால் இல்லை குறை || 82 ||

குறையாக வெம் சொற்கள் *
கூறினேன் கூறி *
மறை ஆங்கென உரைத்த மாலை *

இறையேனும் ஈயும் கொல் என்றே *
இருந்தேன் எனைப் பகலும் *
மாயன் கண் சென்ற வரம் || 83 ||

வரம் கருதித் தன்னை *
வணங்காத வன்மை *
உரம் கருதி மூர்க்கத்தவனை *
நரம் கலந்த சிங்கமாய்க் கீண்ட *
திருவன் அடி இணையே *
அங்கண் மா ஞாலத்தமுது || 84 ||

அமுதென்றும் தேன் என்றும் *
ஆழியான் என்றும் *
அமுதன்று கொண்டுகந்தான் என்றும் *
அமுதன்ன சொல் மாலை ஏத்தித் *
தொழுதேன் சொலப்பட்ட *
நன்மாலை ஏத்தி நவின்று || 85 ||

நவின்றுரைத்த நாவலர்கள் *
நாண் மலர் கொண்டு *
ஆங்கே பயின்றதனால் பெற்ற பயன் என் கொல் *
பயின்றார் தம் மெய்த் தவத்தால் *
காண்பரிய மேக மணி வண்ணனை *
யான் எத்தவத்தால் காண்பன் கொல் இன்று || 86 ||

இன்றா அறிகின்றேன் அல்லேன் *
இரு நிலத்தைச் சென்றாங்களந்த திருவடியை *
அன்று கருக்கோட்டியுள் கிடந்து *

கை தொழுதேன் கண்டேன் *
திருக்கோட்டி எந்தை திறம் || 87 ||

திறம்பிற்றினி அறிந்தேன் *
தென் அரங்கத்தெந்தை *
திறம்பா வழி சென்றார்க்கல்லால் *
திறம்பாச் செடிநரகை நீக்கித் *
தாம் செல்வதன் முன் *
வானோர் கடி நகர வாசல் கதவு || 88 ||

கதவிக் கதம் சிறந்த *
கஞ்சனை முன் காய்ந்து *
அதவிப் போர் யானை ஒசித்து *
பதவியாய்ப் பாணியால் நீர் ஏற்றுப் *
பண்டொரு கால் மாவலியை *
மாணியாய்க் கொண்டிலையே மண் || 89 ||

மண் உலகம் ஆளேனே *
வானவர்க்கும் வானவனாய் *
விண் உலகம் தன் அகத்து மேவேனே *
நண்ணித் திருமாலை *
செங்கண் நெடியானை *
எங்கள் பெருமானைக் கை தொழுத பின் || 90 ||

பின்னால் அரு நரகம் *
சேராமல் பேதுறுவீர் *
முன்னால் வணங்க முயன்மினோ *
பல் நூல் அளந்தானைக் *

கார்க் கடல் சூழ் ஞாலத்தை *
எல்லாம் அளந்தான் அவன் சேவடி || 91 ||

அடியால் முன் கஞ்சனைச் செற்று *
அமரர் ஏத்தும் படியான் *
கொடி மேல் புள் கொண்டான் *
நெடியான் தன் நாமமே *
ஏத்துமின்கள் ஏத்தினால் *
தாம் வேண்டும் காமமே காட்டும் கடிது || 92 ||

கடிது கொடு நரகம் *
பிற்காலும் செய்கை *
கொடிதென்றது கூடா முன்னம் *
வடி சங்கம் கொண்டானைக் *
கூந்தல் வாய் கீண்டானை *
கொங்கை நஞ்சுண்டானை ஏத்துமினோ உற்று || 93 ||

உற்று வணங்கித் தொழுமின் *
உலகேழும் *
முற்றும் விழுங்கும் முகில் வண்ணன் *
பற்றிப் பொருந்தாதான் மார்பிடந்து *
பூம் பாடகத்துள் இருந்தானை *
ஏத்தும் என் நெஞ்சு || 94 ||

என் நெஞ்சம் மேயான் *
என் சென்னியான் *
தானவனை வன்னெஞ்சம் கீண்ட மணி வண்ணன் *
முன்னம் சேய் ஊழியான் *

ஊழி பெயர்த்தான் *
உலகேத்தும் ஆழியான் அத்தியூரான் || 95 ||

‡ அத்தியூரான் *
புள்ளை ஊர்வான் *
அணி மணியின் துத்தி சேர் *
நாகத்தின் மேல் துயில்வான் *
முத்தீ மறை ஆவான் *
மா கடல் நஞ்சுண்டான் தனக்கும் *
இறை ஆவான் எங்கள் பிரான் || 96 ||

எங்கள் பெருமான் *
இமையோர் தலைமகன் ! நீ *
செங்கண் நெடுமால் திருமார்பா *
பொங்கு பட மூக்கின் ஆயிர வாய்ப் *
பாம்பணை மேல் சேர்ந்தாய் *
குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு || 97 ||

கொண்டு வளர்க்கக் *
குழவியாய்த் தான் வளர்ந்தது *
உண்டதுலகேழும் உள் ஒடுங்க *
கொண்டு குடம் ஆடிக் *
கோவலனாய் மேவி *
என் நெஞ்சம் இடமாகக் கொண்ட இறை || 98 ||

‡ இறை எம் பெருமான் அருள் என்று *
இமையோர் முறை நின்று *
மொய்ம் மலர்கள் தூவ *
அறை கழல சேவடியான் *

செங்கண் நெடியான் *

குறள் உருவாய் மாவடிவில் மண் கொண்டான் மால் || 99 ||

‡ மாலே ! நெடியோனே ! கண்ணனே *

விண்ணவர்க்கு மேலா ! *

வியன் துழாய்க் கண்ணியனே *

மேலால் விளவின் காய் *

கன்றினால் வீழ்த்தவனே *

என்தன் அளவன்றால் யானுடைய அன்பு || 100 ||

தசக அடிவரவு — அன்பு கடை தாம் பிரான் பொருள் மதி நின்றது இடங்கை
பகல் பின்னால் திரு

இரண்டாம் திருவந்தாதி முற்றிற்று

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்